

122. Hvor her er smukt ved Vandet.

(Frøerne.)

Allegro non troppo

C. F. E. Horneman.

dolce e tranquillo

p

Hvor her er smukt ved Vandet, hvor

spejler klart sig Jol-len, den grønne Kant af Lan-det, og jeg og Pa-ra-sol-len!

Og Frøer-ne de kvække; op af den blanke Flade de Ho - vederne strække saa

rall. *accel e cresc.*

stil - le sjæle - gla - de, saa stil - le sjæ - le - gla - de. Og deres Mund staar aa - ben, og

de - res Øj - ne spil - le, som om de Him - len drik - ke og So - len slu - ge vil - de. *rit.*

cresc. e accel. *mf*

Men

tranquillo

ser du Storken va - de og løf - te op af Dyn - det parvis de Sjæ - le gla - de? Gud

ved, hvad de har syndet. De sluges af den grumme. Manskuldet ro, forskrækket ved

den - ne Ka - ta - stro - fe op - hør - te Foraarskvækket, men nej, men

nej, des - li - ge Sce - ner, skønt blo - di - ge og tun - ge, er just Na - tu - rens Or - den; hør,

hvor de an - dre sjun - ge! Emil Aarestrup.